

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce (soudce zpravodaj), soudce Mgr. Alexandra Krysla a soudkyně JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobce: **Karlovarský symfonický orchestr, příspěvková organizace**
sídlem Husovo náměstí 2, 360 01 Karlovy Vary

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 10. 2020, č. j. 44000/006284/20/010/Spe,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 5. 10. 2020, č. j. 44000/006284/20/010/Spe, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 3.000 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 5. 10. 2020, č. j. 44000/006284/ 20/010/Spe (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Karlovy Vary ze dne 27. 7. 2020, č. j. 44003/ 066001/20/010/ZAV. Tímto prvoinstančním rozhodnutím rozhodl správní orgán I. stupně podle § 124 odst. 1 a 5 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o nemocenském pojištění*“), že žalobce je jako zaměstnavatel povinen uhradit přeplatek na dávce nemocenského pojištění za období od 16. 8. 2015 do 16. 1. 2016 v celkové výši 135.032 Kč. Konkrétně se jednalo o peněžitou pomoc v mateřství při převzetí dítěte do péče vyplacenou zaměstnanci žalobce MgA. Š. K..

II.

Žaloba

2. Žalobce spatřoval nezákonnost napadeného rozhodnutí v neúplném a nesprávném zjištění skutkového stavu a v z toho plynoucím nesprávném právním posouzení, v nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů a nevypořádání se s odvolacími důvody, jakož i v porušení práva žalobce na spravedlivý proces – porušení řízení před správním orgánem.
3. Neúplnost a nesprávnost zjištěného skutkového stavu a z toho plynoucí nesprávné právní posouzení byly patrné z následujících skutečností. Žalovaná v intencích rozsudku zdejšího soudu ze dne 30. 8. 2019, č. j. 30 Ad 3/2017-98, doplnila správní spis o celou řadu důkazů. Neuvedla ovšem, jaké skutkové okolnosti správní orgán vzal za prokázané a jaké za prokázané nevzal. Žalobce měl za to, že správní orgán nepostupoval tak, aby náležitě zjistil i prokázal objektivní skutkový stav projednávané věci a teprve poté rozhodl, čímž porušil zásadu zákonnosti, resp. zásadu materiální či objektivní pravdy dle § 50 odst. 2 a 3 správního řádu. Měla-li být žalobci uložena povinnost uhradit přeplatek na dávce nemocenského pojištění, musel správní orgán zjistit a zajistit důkazy ve prospěch i neprospěch žalobce. Správní orgán tak porušil § 50 odst. 3 správního řádu, když se spokojil s tvrzením, že výsledky dalších osob jsou bezpředmětné, protože má za to, že odpovědný je výlučně zaměstnavatel – žalobce, a nikoli MgA. K. či samotná žalovaná. Žalobce k tomu zejména poukázal na skutečnost, že správní orgán neprokázal v průběhu správního řízení, že poskytl prostřednictvím svého zaměstnance paní H. F. MgA. K. takové informace o nároku peněžitě pomoci v mateřství, o nichž bez jakékoli pochybnosti lze hovořit jako o správných a pravdivých. Žalobce nevěděl, jaké konkrétní skutečnosti sdělila p. F. prostřednictvím telefonu MgA. K., ani jaké od ní MgA. K. obdržel informace, neboť ve správním spise byla založená pouze nečitelná e-mailová komunikace mezi zúčastněnými, ale již nikoli druhá příloha, kterou MgA. K. od pracovnice obdržel. Nebylo tedy postaveno najisto, jaké informace správní orgán I. stupně sdělil MgA. K., popř. zda byly správné. Jednalo se přitom o zásadní informace, které bylo možno zjistit právě provedením navrhovaných výsledků.
4. Žalobce v kontextu uvedeného naopak poukázal na skutečnost, že správní orgán při vydání svého rozhodnutí vyšel i z dodatku č. 1 k protokolu 595/16/442 ze dne 12. 12. 2016, přičemž z obsahu námitek podaných žalobcem a především vyřízení těchto námitek bylo zřejmé, že dodatek č. 1 k protokolu a podklady vedoucí k jeho vydání nemohly být použity jako důkaz, neboť tento dodatek byl přípisem správního orgánu I. stupně ze dne 30. 1. 2017 zrušen.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

5. Žalovaná se dále podle žalobce nevypořádala s obsahem vyjádření MgA. K.. Z něj bylo zřejmé, že MgA. K. konzultoval přivýdělek zejména se správním orgánem I. stupně, kde mu pracovnice poskytla celou řadu informací, jež MgA. K. předal svému zaměstnavateli – žalobci. Ze spisu nebylo možno zjistit, jaké informace byly poskytnuty (viz bod 3 tohoto rozsudku výše). Chyběla odpověď žalované, která byla vyvěšená na stránkách cssz.cz (nejčastější dotazy, nemocenské pojištění, PPM). Část stěžejních důkazů tedy ve spise nebyla založena vůbec nebo tyto důkazy byly nečitelné.
6. Žalobce poukázal na tu skutečnost, že žalovaná se sama podílela na skutkovém jednání, když poskytla informace MgA. K., aniž by bylo jednoznačně prokázáno, jaké informace správní orgán poskytl, natož zda byly správné a úplné. Žalovaná se s touto námitkou nevypořádala v rámci napadeného rozhodnutí, nevyvrátila ani nepotvrdila, zda skutečnosti uváděné MgA. K. byly pravdivé. Uvedené o to více nabývá na významu, když ve věci byla činná úřední osoba, která byla vyloučena z důvodu možné podjatosti, a to i v době, kdy již nemohla ve správním spise činit žádné úkony. Žalobce k tomu citoval rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 8. 2013, sp. zn. 30 Cdo 737/2013, ve věci nesprávného úředního postupu. Měl za to, že nebylo prokázáno, že správní orgán poskytl správné informace účastníku řízení MgA. K.. Proto nemohlo obstát rozhodnutí žalované, že za přeplatek může žalobce, zvláště za přistoupení okolnosti, že osoba, která poskytla informace, byla vyloučena z důvodu své možné podjatosti.
7. Podle žalobce se žalovaná nevypořádala ani s tvrzením uvedeným v záznamu z jednání ze dne 4. 5. 2016, kde MgA. K. (ve zkratce) uvedl, že byl opakovaně chybně informován referentkou správního orgánu o čerpání peněžité pomoci v mateřství – že stačí pouze změnit pracovní zařazení. Žalovaná měla zákonnou povinnost reagovat na tvrzení MgA. K. a měla připustit důkaz výpovědi úřednice p. F., aby tato vypovídala ke skutečnostem, které poskytla MgA. K., jenž na tvrzeních úřednice stavěl svou argumentaci, kterou následně, coby ředitel, předestřel svým podřízeným. Nebylo tudíž vyloučeno, zda na přeplatku na dávce nemocenského pojištění nemá podíl samotný správní orgán, neboť primární poskytnutí odborné informace předcházelo neoprávněnému vyplacení dávky nemocenského pojištění MgA. K.. Žalobce se domníval, že správní orgán postupoval v rozporu s § 50 odst. 4 správního řádu, když porušil zásadu volného hodnocení důkazů.
8. Bylo-li zjištění skutkového stavu zatíženo vadou, nelze předpokládat, že právní hodnocení odpovídá zjištěnému skutkovému stavu. Z ustanovení § 124 odst. 1 věty první zákona o nemocenském pojištění podle žalobce explicitně vyplývalo, že ten, kdo je povinen vrátit přeplatek na dávce, je pojištěnec nebo jiný příjemce dávky, nikdo jiný primárně tuto povinnost nemá. Zásadní pro posouzení míry zavinění MgA. K. byla skutečnost, že v jeden čas vystupoval jak na straně příjemce dávky, tak na straně zaměstnavatele – do 31. 8. 2015 byl ředitelem – statutárním orgánem – žalobce a zároveň dne 20. 7. 2015 požádal o vyplacení peněžité pomoci v mateřství při převzetí dítěte do péče. V rozhodné době byl též přihlášen k druhému pracovnímu poměru.
9. Žalobce se neztotožnil se závěry žalované, která vůbec nezkoumala míru zavinění MgA. K. v postavení příjemce peněžité pomoci v mateřství. To mj. zcela odporovalo rozsudku zdejšího soudu. Míra zavinění MgA. K. nebyla žalovanou objasněna natolik, aby se dalo na základě důkazů ve správním spise založených bez pochybnosti konstatovat, že skutkové jednání představující způsobení přeplatku nezavinil MgA. K., a tím by byla dána odpovědnost žalobce, protože nebyla bez jakýchkoli pochybností objasněna odborná rada, kterou MgA. K. poskytla pracovnice správního orgánu. Nebyla objasněna ani ta

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

skutečnost, jaké informace MgA. K. sdělil svému zaměstnavateli. Zde žalobce navrhoval provedení výslechu Ing. B..

10. Žalobce měl za to, že žalovaná si mylně vyložila ustanovení § 124 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění. Dle žalobce se měl správní orgán primárně zabývat tím, zda pojištěnec nebo jiný příjemce dávky nesplnil některou jemu uloženou povinnost; pokud došel k závěru, že tento všechny své povinnosti splnil, tak poté měl zkoumat dle věty druhé daného ustanovení, zda fyzická nebo právnická osoba nezavinila to, že dávka byla vyplacena neprávem. Jestliže se chtěl MgA. K. bezdůvodně obohatit, nikdo mu v tom v době předání podkladů nemohl zabránit. Stalo se tak až s nástupem nového ředitele žalobce, který byl iniciátorem oznámení o neoprávněné vyplacené dávce nemocenského pojištění.
11. Závěrem měl žalobce za to, že ve věci prováděla úkony vyloučená úřední osoba. Žalovaná se v napadeném rozhodnutí snažila navodit dojem, že p. F. se na správním řízení nepodílela, když záměrně implicitně uvedla, že p. F. danou písemnost neodesílala. Dle žalobce bylo nicméně rozhodující, kdo danou písemnost zpracovával. Žalovaná nerespektovala ustanovení § 14 odst. 3 věty poslední správního řádu, když po obdržení žalobcova vyjádření, ve kterém žalobce mj. namítal podjatost úřední osoby, nechala tuto osobu ve věci rozhodovat, když tato dne 30. 9. 2016 vyhotovila výzvu o vyjádření adresovanou MgA. K., ačkoli o podjatosti úřední osoby bylo rozhodnuto teprve dne 7. 10. 2016. Žalovaná se nezabývala tím, z jakého důvodu podjatá oprávněná úřední osoba činila úkon ve správním spise, který do tohoto správního spisu nezapsala, jakož se i nevypořádala s námitkou žalobce, kdo měl být účastníkem řízení.
12. Na základě všeho výše uvedeného žalobce navrhl, aby soud napadené i prvoinstanční rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalované k dalšímu řízení a uložil žalované povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

13. Žalovaná považovala žalobu za nedůvodnou a trvala na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Podle žalované je zaměstnavatel tím, kdo předkládá k žádosti o dávku nemocenského pojištění informace týkající se pojistného vztahu, ze kterého má být požadovaná dávka vyplácena, stejně tak je tím, kdo přihlašuje pojistné vztahy svých zaměstnanců na příslušné okresní správě sociálního zabezpečení. Za vznik přeplatku na dávce peněžité pomoci v mateřství je tak zodpovědný pouze zaměstnavatel, nikoli pojištěnec, který za správné přihlášení pojistného vztahu neodpovídá. Je-li zaměstnavatel právnickou osobou, nezkoumá se zavinění jednotlivých fyzických osob, které jejím jménem právně jednají, odpovědný je vždy přímo zaměstnavatel. Případná pracovněprávní odpovědnost MgA. K. za vznik přeplatku nebyla předmětem přezkoumávaného řízení a nemohla být v jeho rámci řešena. Z uvedeného důvodu bylo bezpředmětné i to, jaké informace byly poskytnuty ze strany správního orgánu, neboť MgA. K. jako pojištěnec nebyl osobou zodpovědnou za přihlášení svého pojistného vztahu a za poskytnutí podkladů pro výplatu dávky nemocenského pojištění týkajících se výkonu pojištěné činnosti. Vydané rozhodnutí pak bylo zcela v souladu s § 124 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění.
14. Ohledně úkonů činěných vyloučenou osobou žalovaná zopakovala, že tato osoba ve věci

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

žádné úkony nečinila, což vyplývá ze spisové dokumentace, když číslo jednací jednotlivých dokumentů obsahuje i zkratku jména osoby, která konkrétní úkon činí.

15. Podle názoru žalované byly zjištěny všechny rozhodné skutečnosti, v rozhodnutích obou stupňů byly náležitě odůvodněny všechny skutečnosti, které k vydání rozhodnutí vedly, a obě instance se náležitě vypořádaly s návrhy žalobce na provedené dokazování. Stejně tak byly náležitě označeny podklady rozhodnutí. K tomu žalovaná upozornila, že Protokol o kontrole č. 595/16/442 není to samé co Dodatek k protokolu o kontrole č. 595/16/442, a pokud byl zrušen dodatek, neznamená to, že byl zrušen i Protokol o kontrole. Na základě všech uvedených skutečností žalovaná navrhla zamítnutí žaloby.

IV.

Posouzení věci soudem

16. V souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.
17. O podané žalobě soud rozhodoval bez nařízení ústního jednání, neboť s tím oba účastníci výslovně souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

V.

Rozhodnutí soudu

18. Soud shledal žalobu důvodnou.
19. V projednávané věci rozhodoval už podruhé, přičemž v rozsudku ze dne 30. 8. 2019, č. j. 30 Ad 3/2017-98, žalované vytýkal nekompletnost spisu. Konkrétně ve spise absentovaly výzva k vyjádření zaslaná MgA. K. dne 30. 9. 2016, evidenční listy důchodového pojištění na první a druhý pracovní poměr a opravný evidenční list důchodového pojištění za rok 2015 s kódem 1 + +, dodatek č. 1 ke kontrolnímu protokolu a námitky proti uvedenému dodatku. Dále soudu nebylo zřejmé, z jakých skutečností správní orgán dovozoval odpovědnost za přeplatek žalobce, když jasně, srozumitelně a prozkoumatelným způsobem nevyloučil odpovědnost MgA. K. jakožto příjemce dávky.
20. Ze spisu předloženého žalovanou vyplývá, že správní orgán spis doplnil o podklady, jež soud označil. Dále do spisu založil kopii vytištěné e-mailové zprávy, odeslané paní H. F. dne 16. 9. 2015 MgA. K.. Ze zprávy je patrné, že měla obsahovat dvě přílohy formátu .pdf a jednu přílohu formátu .doc, ty ovšem součástí spisu nejsou a nelze je ani vlastní iniciativou najít vzhledem k neurčitosti názvů souborů.
21. Podle § 84 odst. 2 písm. o) zákona o nemocenském pojištění *okresní správy sociálního zabezpečení poskytují pojištěncům a zaměstnavatelům bezplatně odborné informace o pojištění.*
22. Soud se ztotožnil s následujícími závěry rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 18. 10. 2019, č. j. 57 Ad 9/2018-52: *„V situaci, kdy zákon o nemocenském pojištění ukládá zaměstnavatelům v ustanoveních § 92 až § 100 konkrétní úkoly při provádění nemocenského pojištění zahrnující mimo jiné ohlašovací povinnost nástupu zaměstnance, avšak jen pokud tím byla založena účast zaměstnance na nemocenském pojištění (§ 94 odst. 1 věta první), a*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

ohlašovací povinnost skutečností, jež mohou mít vliv na výplatu nemocenských dávek (§ 97 odst. 1), jsou zaměstnavatelé povinni u příslušných osob vykonávajících pro ně mzdovou agendu (např. interní či externí mzdová účetní) zajistit, aby znaly rozhodné právní předpisy, a to i pravidla upravující vznik nemocenského pojištění a rozhodné skutečnosti pro nárok na dávky nemocenského pojištění. Pokud i přesto zaměstnavatel poskytne příslušné OSSZ nesprávné údaje, ohlásí jí neexistující skutečnosti nebo naopak opomine nahlásit údaje, které na základě jemu známých skutkových okolností musel považovat za významné pro výpočet a výplatu dávek nemocenského pojištění, jedná přinejmenším nedbale. Je-li v příčinné souvislosti s tímto jednáním neoprávněně vyplacena dávka nemocenského pojištění, pak zaměstnavateli skutečně může být uloženo uhradit takto vzniklý přeplatek na dávce. Skutečnost, že právní regulace nemocenského pojištění není v řadě otázek zcela přehledná, vedla zákonodárce v § 84 odst. 2 písm. o) zákona o nemocenském pojištění k uložení povinnosti OSSZ poskytovat pojištěncům i zaměstnavatelům bezplatně odborné informace o pojištění. Má-li proto zaměstnavatel pochyby o právní kvalifikaci určitých skutkových okolností z hlediska práva nemocenského pojištění, může předejít riziku vzniku odpovědnosti podle § 124 odst. 1 věty druhé zákona o nemocenském pojištění učiněním dotazu na příslušnou OSSZ, která mu v tomto směru má povinnost poskytnout konkrétní radu. Pokud zaměstnavatel doloží, že postupoval podle informací OSSZ, i pokud by tento postup vedl ke vzniku přeplatku na dávce, takový přeplatek nebude v příčinné souvislosti se zaviněným jednáním zaměstnavatele, nýbrž s nesprávnou informací OSSZ.“

23. Žalobce kontinuálně, po celý průběh řízení, upozorňuje na možnou (spolu)odpovědnost příjemce dávky MgA. K., jakož i pracovnice správního orgánu I. stupně na vzniklém přeplatku.
24. K roli druhé jmenované se správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí nevyjádřil vůbec. Žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že „informace, které [p. F.] poskytla panu MgA. Š. K., byly pouze obecného charakteru. Tyto informace lze běžně najít na stránkách České správy sociálního zabezpečení a v jejích příručkách. Nebylo nijak doloženo, že by mezi jmenovanou referentkou a panem MgA. Š. K. probíhala jakákoli jiná komunikace. ... Zároveň je třeba opět zdůraznit, že o nároku na dávku nemocenského pojištění se rozhoduje až na základě dokladů předložených zaměstnavatelem, podané informace tedy neměly na pozdější rozhodování o nároku na dávku žádný vliv.“ V situaci, kdy spis obsahoval pouze text e-mailu (ve kterém je toliko obecně popsán obsah příloh), nicméně samotné přílohy nikoliv, však nelze než uzavřít, že se ve vztahu k charakteru poskytnutých informací ze strany žalované jednalo o čistou spekulaci. Pokud soud neví, do jaké míry konkrétně byl formulován dotaz a v návaznosti na něj i odpověď, nemůže posoudit, zda závěry uvedené na webových stránkách žalované byly pro skutkovou obdobnost aplikovatelné na projednávanou věc. Dokonce ani neví, o jaké závěry šlo. Stejně tak si soud nemůže učinit úsudek o vlivu informací, obsažených v příručce, na odpovědnost žalobce, když ani obsah této příručky nezná. Souběžně má soud za to, že poskytnutá informace mohla potenciálně ovlivnit počátek skutkového děje, na němž správní orgány založily odpovědnost žalobce – jestliže v pojištění vyvolala nesprávně dojem, že nemusí uzavírat novou pracovní smlouvu, stačí jen změnit pracovní zařazení a nahlásit vše na okresní správě sociálního zabezpečení (k tomu srov. záznam z jednání ze dne 4. 5. 2016 s MgA. K.), pojištěnec tuto informaci předal svému zaměstnavateli – žalobci, a žalobce se jí v dobré víře řídil. Vliv podle soudu naopak nemá ta okolnost, že zaměstnavatel se o náhledu okresní správy sociálního zabezpečení dozvěděl právě skrze svého zaměstnance, zejména přihlédne-li se ke specifické situaci, kdy byl tento zaměstnanec zároveň statutárním orgánem žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

25. K řádnému zjištění okolností poskytnutí odborné informace by podle soudu mohlo přispět i provedení výslechu MgA. K., pracovníků žalobce a vyloučené úřední osoby, jak žalobce navrhol, neukáže-li se už na základě příloh e-mailu, že si zaměstnanec a posléze žalobce nemohli informaci úřední osoby vykládat tak, jak nakonec (dle svých tvrzení) učinili.
26. Teprve až budou zodpovězeny tyto otázky, budou správní orgány moci posoudit také eventuální (spolu)zavinění MgA. K. [k tomu srov. § 103 písm. a) a b) zákona o nemocenském pojištění: *Pojištěnec, který žádá o dávku nebo kterému se dávka vyplácí, je povinen a) osvědčovat skutečnosti, na kterých závisí účast na pojištění a rozhodování o dávce, předkládat stanovené doklady, podávat orgánu nemocenského pojištění, služebnímu útvaru, věznici nebo ústavu pro výkon zabezpečovací detence požadovaná vysvětlení a údaje, b) ohlásit orgánu nemocenského pojištění, služebnímu útvaru, věznici nebo ústavu pro výkon zabezpečovací detence, které vyplácejí dávku, včas všechny skutečnosti, které jsou nebo mohou být důvodem pro zánik nebo změnu nároku na dávku, pro trvání nároku na dávku, pro výši dávky nebo její výplatu, a to nejpozději do 8 dnů ode dne, kdy se o skutečnosti dozvěděl.*].
27. Shora uvedené nedostatky v postupu správních orgánů představují důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí. Soud nicméně považuje za vhodné stručně se vyjádřit i k ostatním námitkám obsaženým v žalobě, aby se předešlo dalším sporům mezi účastníky v novém správním řízení.
28. Podle soudu z odůvodnění prvoinstančního a napadeného rozhodnutí nic nenasvědčuje tomu, že by správní orgány rozhodovaly na základě zrušeného dodatku č. 1 k protokolu o kontrole. Nelze tak dovozovat pouze z toho, že správní orgán rozhodoval „na základě skutečností zjištěných v rámci mimořádné kontroly u zaměstnavatele a uvedenými v protokolu o kontrole č. 595/16/442 a dalších podkladech, které jsou součástí spisové dokumentace“, ani z toho, že správní orgán doplnil spis o dodatek č. 1, jak to po něm ostatně soud v předcházejícím rozsudku žádal.
29. K výzvě k vyjádření ze dne 30. 9. 2016 soud uvádí, že z koncovky čísla jednacího, označení vyřizující úřední osoby i podpisu vyplývá, že danou výzvu zpracovala p. K. P., nikoli vyloučená úřední osoba p. H. F.. V tomto ohledu se tudíž žalobcova argumentace mýjela s obsahem správního spisu, a žalobce v žalobě neuvedl žádné skutečnosti, díky kterým by bylo možno o věrohodnosti založeného dokumentu nebo jeho původci pochybovat.
30. Možné účastenství příjemce dávky MgA. K. v řízení by bylo v této fázi předčasné hodnotit. Žalovaná musí nejprve doplnit spis o přílohy e-mailu a vyhodnotit souvislosti mezi poskytnutou odbornou informací a následným postupem žalobce, a teprve pak bude hodnotit případnou (spolu)odpovědnost MgA. K. a její procesní důsledky.
31. Stran námitky směřující proti obsahu odůvodnění napadeného rozhodnutí je třeba přihlédnout k tomu, že se jedná o rozhodnutí odvolacího orgánu, jehož hlavní podstata nezbytně tkví ve vypořádání odvolacích námitek. Skutkové zjištění, které bylo pro žalovanou dosud klíčové – tj. skutečnost, že to byl žalobce, kdo poskytl informace o zaměstnancově pracovním poměru (v příloze žádosti o dávku) a o dni, kdy zaměstnanec naposledy pracoval – je v rozhodnutí zmiňováno opakovaně a bez odchylek. V prvoinstančním rozhodnutí přitom správní orgán I. stupně skutková zjištění shrnul v posledních dvou odstavcích na str. 4 a v prvním odstavci na str. 5. Tím se soud ovšem nijak nevyjadřuje k tomu, zda byla skutková zjištění úplná a správná.
32. Žaloba byla důvodná, a proto soud rozhodl o zrušení napadeného rozhodnutí pro vadu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

řízení spočívající v nedostatečném zjištění skutkového stavu (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). Současně vyslovil, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Žalovaná je názorem vysloveným soudem vázána a v dalším řízení zajistí doplnění spisu o přílohy e-mailu zaslaného MgA. K. úřední osobou p. F. a vyhodnotí souvislosti mezi poskytnutou odbornou informací a postupem žalobce ve vztahu k žádosti MgA. K. o dávku peněžité pomoci v mateřství za eventuálního provedení dalšího dokazování (zejména navrhovaných výsledků); výsledkům dokazování pak uzpůsobí svůj další procesní postup. Pokud žalovaná nazná, že je nutné provést rozsáhlé doplnění dokazování, může věc vrátit správním orgánům I. stupně, aby zajistila, že žalobce nebo jiný účastník nebude připraven o instanci.

VI.

Náklady řízení

33. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. má právo na náhradu nákladů řízení žalobce, který měl ve věci plný úspěch. Žalobce žádal o náhradu nákladů řízení spočívajících toliko v zaplaceném soudním poplatku. Soud proto uložil žalované povinnost nahradit žalobci náklady řízení ve výši 3.000 Kč ve lhůtě, již považuje za přiměřenou možností žalované platbu realizovat.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 26. května 2022

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl předsedou senátu Mgr. Lukášem Pišvejcem ve věci

žalobce: **Karlovarský symfonický orchestr, příspěvková organizace**
sídlem Husovo náměstí 2, 360 01 Karlovy Vary

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 10. 2020, č. j. 44000/006284/20/010/Spe,

takto:

- III. Výrok II. rozsudku ze dne 26. 5. 2022, č. j. 57 Ad 9/2020-48, ve znění: *„Žalovaná je povinná nahradit žalobci náklady řízení ve výši 3.000 Kč, a to do třiceti dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku.“* se nahrazuje textem: *„Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.“*
- IV. Vykonatelnost výroku II. rozsudku ze dne 26. 5. 2022, č. j. 57 Ad 9/2020-48, ve znění shora se odkládá do okamžiku nabytí právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

34. Soud ve výroku II. rozsudku ze dne 26. 5. 2022 rozhodl o povinnosti žalované nahradit žalobci náklady řízení ve výši zaplaceného soudního poplatku. Tento výrok se v rozsudku ocitl pouze v důsledku mechanického okopírování části rozhodnutí v jiné dřívější právní věci, přestože v této věci žalobce zjevně žádný soudní poplatek neplatil, neboť řízení bylo ze zákona osvobozeno od soudních poplatků [§ 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů]. Z toho důvodu soud přistoupil k opravě výroku II. rozsudku, která koresponduje tomu, že žalobce žádal pouze náhradu nákladů řízení ve výši soudního poplatku, ten ovšem vůbec neplatil.
35. Zároveň soud přistoupil k odložení vykonatelnosti výroku II. rozsudku, neboť nové znění tohoto výroku neukládá žádnému z účastníků jakoukoli povinnost.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu. Lhůta bude zachována, bude-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 23. června 2022

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.